

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterstopne peti-vrate po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvu naj se blagovito pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabilo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo ob pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobé vse številke.

SLOVENSKI NAROD

Velja za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . K 22.— | Četrta leta . . . K 5-50
Pol leta . . . „ 11.— | En mesec . . . „ 1-90

Pošiljanje na dom se računa za vse leto 2 K.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . K 25.— | Četrta leta . . . K 6-50
Pol leta . . . „ 13.— | En mesec . . . „ 2-30

Naročba se lahko z vsakim dnevom hkratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne oziramo na dotično naročilo.

List se ustavlja 10. dan po poteku naročnine brez ozira vsakemu, kdor ne vpošlje iste ob pravem času.

Upravnštvo „Slovenskega Naroda“.

Ricmanjsko cerkveno vprašanje.

VIII.

Dober mesec dni po omenjeni skupščini je ces. kr. namestništvo v Trstu po c. kr. okrajnem glavarju v Kopru g. Schaffenhauerju zopet ustanovljalo novo župnijo za Ricmanje, in sicer to pot izrečno, rimsko-katoliško župnijo za »Ricmanjske brezverce« in seveda zopet le v oblakih. Dne 12. januarja 1901 je ukazal sklicati c. kr. okrajni glavar v Dolini izredno sejo občinskega sveta. Omeniti je treba, da spadajo pod dolinsko občino katastralne občine: Dolina, Boljunc, Boršt, Ricmanje in tri katastralne občine, spadajoče pod župnijo Osp. Na dnevnem redu te seje je bila še poleg neke druge neznatne točke tudi: ustanovitev **rimsko-katoliške župnije v Ricmanjih.**

Na to sejo je prišel sam c. kr. okrajni glavar iz Kopra. Navzoč je bil tudi dolinski župnik g. Josip

Zupan. Gospod glavar je v imenu vlade izjavil, da privoli ista ustanovitev nove rimsko-katoliške župnije le pod pogojem, ako se Ricmanjci zavežejo, da bodo, ako se v slučaju povišanja drugim župnikom kongrua iz verskega zaklada, morali oni sami skrbeti za ta povišek.

Nadalje je izjavil g. okrajni glavar, da se ima sosednja kaplanija Boršt odcepiti od Doline in pridružiti novoustanovljeni župniji v Ricmanjih. Borštjani bi imeli v bodoče prispevati le k plači svojega kaplana ter bi bili odvisni od ricmanjske župnije samo v duhovnem oziru.

Na seji navzoča ricmanjska občinska svetovalec sta najprej protestirala proti kompetenci občinskega sveta v zadevi ustanovitve njene namišljene nove župnije, češ, da v to so kompetentni edinole hišni posestniki ricmanjski, ki bi se morali vezati glede prispevkov k plači župnika za večne čase.

Dalje sta protestirala proti temu, da bi se morali Ricmanjci zavezati, da bodo oni sami v bodoče skrbeli za eventualni povišek kogrue, češ, da ni to nikjer v zakonu predvideno in bi bila tudi velika krivica, da bi n. pr. vse stare župnije dobivale eventualne poviške kongruue iz verskega zaklada v novih župnijah bi pa morali za to skrbeti sami župljani in bi to bil vir novim zmešnjavam in nemirom.

Obče je tudi znano, da vlada med vasmi Boršt in Ricmanje že od starih časov neki antagonizem, kar se tudi drugod dogaja med soseskami. Vlada je znala, da bodo Borštjani tudi nadalje raje ostali pod Dolino, nego bi pa prišli pod Ricmanje, čeprav bi imeli sem polovico krajšo pot. Pravzaprav tega so tudi Borštjani

sami prosili za ustanovitev lastne domače župnije. Zato sta ricmanjska občinska zastopnika na seji izjavila, da protestirata proti temu, da bi se kaplanija Boršt pridružila Ricmanjem, ker bi se s tem razmere med obema vasema še poostrele. To ista naglašala tudi oba navzoča občinska svetovalec iz Boršta.

Na tej seji navzoči dolinski župnik Jožef Zupan niti ni ust odprl, ko mu je c. kr. okr. glavar g. Schaffenhauer pred nosom rezal in kosal dolinsko župnijo in njene dohodke. No, saj je vedel, da je to le gola komedija, da iz te moke ne bo kruha, saj je bil on inštaliran na ves obseg stare dolinske župnije.

Ada je bilo to ustanovitve nove župnije le komedija, le pesek v oči, potrjuje tudi dejstvo, da o vsem tem ni pokojni škof Andrej Šterk nič vedel! Ko je bilo temu sporočeno, kako je ces. kr. okrajni glavar koperski delil dolinsko župnijo, odtrgal od nje Boršt, ter ga pridružil novi župniji v Ricmanjih, se je temu početju silno čudil ter vzdihnil, kako da zamore vlada brez njega kaj takega početi. Ukazal je tudi Borštjanom, naj napravijo proti zaključkom občinske seje v Dolini rekurz, kar so ti tudi storili. Enak rekurz je vložil tudi ricmanjski župan in pooblaščenec.

Na omenjeni seji sta ricmanjska občinska svetovalec tudi izjavila, da so oni zakonito izstopili iz latinskega obreda ter bili sprejeti v grški obred ter da ne moreta obstajati v Ricmanjih hkrati dve župniji!

Torej na tak način so nam ponujali in ustanovljali novo župnijo!

Od tega časa ni ces. kr. vlada stavljal več niti takih ponudb, pač pa je po smrti Šterkovi izjavil kapiteljski vikar prošt Petronio, da vlada noče novih župnij, toisto nam je povedal tudi tržaški kanonik Martelanc, ko je prišel neko postno nedeljo l. 1902. v Ricmanje. V tem pogledu ni nič storil in nič zamogel storiti niti sedanji škof dr. Nagl, ki je pač ljubljeneč tržaške c. kr. vlade, kakor bomo videli pozneje. **Grof Marenci noče novih slovenskih župnij!**

Vojna na Daljnem Vztoku.

Razni listi priobčjujejo o ruski armadi in o ruskih operacijah najverjetnejše vesti, katerim pa javnost ponajveč slepo verjame, dasi nosijo vse te vesti, ako se jih le količkaj pobližje ogleda, pečat neresnice in lažljivosti na sebi.

Seveda se zatrjuje, da morajo biti take in enake vesti kolikor toliko verodostojne, češ, saj jih pošiljajo dotičnih listov poročevalci, ki se sami nahajajo na bojišču in imajo najboljši vpogled v vojne operacije. Ako je ta sodba o vrednosti vesti, ki jih pošiljajo korespondenti svojim listom z bojišča, upravičena ali ne, ne bomo raziskovali, navesti hočemo velezanimivo kritiko o delovanju vojnih poročevalcev in v vrednosti njih poročil vojnega korespondenta vratislavskega lista »Schlesische Zeitung« Fanera, ki se je pravkar vrnil iz Mandžurije domov. Fanera piše: Vrnivši se s svojega potovanja po Rusiji, Sibiriji in Mandžuriji, kjer sem razmere najnatančneje proučil, pri čemer so me ruski častniki in ruske oblasti najizdatneje podpirali, smem trditi, da je vojno poročanje, kakor se sedaj prakticira, ponajveč naravnost absurdno. Ne oziraje se na načelno ponarejena ali popolnoma iz-

mišljena agleška in ameriška poročila, ki že a priori nosijo pečat neresnice in ignorance na čelu, govorim tu samo o pošteno mišljenih nemških poročilih. Toda tudi v teh, kakor sploh v vseh poročilih, ki dohajajo z bojišča, moram trditi, da so kriva in vredna samo toliko, da širijo napačne nazore o dogodkih na bojišču.

Rusi so zelo spretni v tem, da ne razkrijejo ničesar, prav ničesar, kar smatrajo za nevarno. Vsaka brzobjavka brez ozira, ali jo pošlje kak civilist, ali kak ruski oficir, mora se predložiti orožniškemu poveljniku. Ako je nedolžna, se odpošlje, drugače pa se pridrži. Na postaji Mandžuriji se pridržijo vsa pisma, ako so le količkaj sumljiva. Vsled tega temelje vsi podatki o gibanju in številnosti armad na prostih domnevanjih in ker so vojni poročevalci ponajveč strokovno neizobraženi ljudje, ki nimajo niti pojma o vojevanju, še manj pa o azijskih razmerah, dohajajo med svet z bojišča poročila, ki vzbujajo v krogu izvedencev nele začudenje, ampak ponajveč pomilovalen posmeh.

Jaz sem v Mandžuriji spoznal, da se tamkaj skoro ničesar ne more poizvedeti, in dobro mi je znano, da izvirajo vesti, ki se tamkaj dobé, iz starih ruskih listov ali iz brzobjavk ruskih časopisov v Irkutsku in Čiti. Tudi pripovedovanja raznih ranjenecov o svojih doživljajih imajo le malo vrednosti. Velike važnosti bi seveda bilo, ako bi kak višji oficir, ki je poveljeval v bitki, kak adjutant ali ordinančni častnik hotel korespondentu orisati razvoj vojnih dogodkov. Toda to se pa ne zgodi, z akaj ruski častniki se preveč zavedajo svoje dolžnosti in ljubijo preveč svojo domovino, da bi storili kaj takšnjega. Oni molče kakor grob. Vsak starejši, pri generalnem štabu se nahajajoči vojni poročevalec sme videti samo to, kar

LISTEK.

Slabost.

Spisal J. S. Brenov.

(Dalej.)

V.

Dr. Stružec je bil v silni denarni zadregi. Rad bi bil pil in zapravljaj, ali ni mogel stakniti krajcarja. Znanec je zmerom manj pohajalo in naposled je ostal sam v kislem položaju. Ni se bal, kaj mu poreče Košir, bil je samo v skrbeh, kako bi mogel spet k sebi zvabiti Ano. O tem je mislil noč in dan in komaj čakal, da se povrne.

V silni stiski ga je naposled rešilo pohištvo v Koširjevih prostorih. Odpodljal ga je v Ljubljano, prodal za mal denar in še to zapil in zakvartal.

V tem času so se popotniki vrnili. Nobeden ni bil zadovoljen; Italija ni pomagala. Ana je bila ves čas kisla in večkrat je imel Košir muke, da jo je zadržal pri sebi. Tudi Vijoleta je bila nezadovoljna, ker je slutila, da se kmalu spremeni položaj. A največje muke je imel Košir. Videl je, da mu je Italija požrla skoraj večino imetja in to ga je grizlo. A ni ga grizlo, ker je

zapravil toliko, ampak ga je mučilo, kje bo odslej jemal denarjev, in trpel je tudi od sumnje, če bo hotela ostati Ana pri njem, ko bo videla, kako stoji. Ni se je naveličal, ampak še bolj se zaljubljal v njo, čeprav mu je ona naravnost pokazovala, da ji je on lanski sneg.

A začudil se je šele, ko ni pravzaprav nikjer ničesar več videl; vse je bilo opustošeno in mesto preoranjen njiv je našel puščavo. Pa še bolj se je začudil, ko je prišel v soho. Vse prazno. Tekel je k Stružcu. Vrata so bila zaprta, ali ko je dolgo ropotal, so se odprla in pokazal se je zaspani obraz. »Kakšnega hudiča si pa počenjal?« ga je vprašal tresoč se jeze.

Stružec se mu je globoko poklonil in odgovoril: »Vse zapili, monsieur Košir.«

Jeza ga je zgrabila nad takšno flegmatičnostjo, zgrabil ga je za vrat in začel daviti. »A sem te, hudič, zato pustil tukaj, da zapijaš?« je vpil, ali ne dolgo, ker v roki Stružcovi se je zasvetil nož in oči so mu divje sijale. — Košir je odskočil, da se umakne nožu. —

»Bedak, a si nisi mogel misliti, da ti bom zapil!« se je zarežal Stružec in

zaloputnil vrata. Košir je ostal okamenjen. Ni vedel, kam bi se namestil in kaj bi začel. Misli je že, da si da v svoje prostore soprogino pohištvo; že je bil sklenil, ali nekaj ga je bilo odvrnilo in spomnilo, da sta še dve sobi na desnem kritu. Odšel je, da vidi, če sta tudi prazni. Sobi sta bili zaklenjeni, a ker jih je hotel videti, je moral praskati soprogo za ključ. Ni šel rad, ali se je vendar odvažil. Gospa je sedela poleg okna in brala. Ko so se odprla vrata in notri stopil Košir, jo je nekaj zbudilo v srce. Rada bi bila zavpila in sploh nekaj rekla, ali beseda ji je zastala. On se še ogledal ni na njo, samo s suhim in zapovedujočim glasom zahteval ključ. Pokazala mu je z glavo na mizo, kjer so ležali.

Sobi sta bili v redu in sem je dal zanesti Košir vse stvari. Vsedel se je nazadnje na fotelj in glava mu je pala na prsi. Žalosten je bil, ker ni mogel Ane nikakor zadovoljiti. Največje žrtve, katere je storil za njo, so ji bile ničla. Najdražje darove je prezirno vrgla v kot, kot malovredno reč. Čudno in sumljivo se mu je zdelo njeno obnašanje in bal se je, da je naenkrat ne bo. . .

Medtem je bila Ana pri Stružcu, kateremu so se oči čudno zasvetile,

ko jo je zagledal pred sabo. Ona se je vsedla na oguljeni kanape in začela: »Prišla sem, da te malo podražim, ker mi je strašno dolgčas. Rada bi se malo kregala, pretepala, ali kaj takega, samo da bi minil čas.«

»Ti se še norčuješ, ali jaz mislim čisto resno«, je začel s surovim tonom in nož se mu je spet zasvetil v roki. Ona se je nasmehnila, a on je zarjovel: »Torej ali misliš iti z mano?«

»Hoho! Kaj te je spet prijelo danes?« se je norčevala, a on je stal pred njo in jo srpo gledal.

»Kaj si mutast, ali imaš tako silne občutke?«

»Z mano pojdi, če ne te ubijem,« je zadonelo.

»Hoho! Občutkov imaš! — Da mi se ljubi, bi te še dražila malo, ali z nožem se ne morem pretepati.«

»Ana!« jo je prosil.

»Misliš, da sem neumna! Kaj bi pa imela pri tebi; poln žep lakote; rajša sem se zmerom pri Koširju, čeprav je še bolj dolgočasen kot ti.«

»Ana! Jaz bi kradel, jaz bi ubijal, samo da bi bilo za te.« Te besede je izgovoril z groznim tonom.

»O revež, kako te drži! Potem bi pa prišel v luknjo, in še jaz zaradi

tebe. — Sicer pa prišel boš vseeno v tisto dolgočasje, kjer ne boš dobil za vse Kristusove rane kapljice žganja. . . Prišel boš v tisto dolgočasje in tja pridemo mi vsi, ker zato smo rojeni. . . Tam je izvoljeno mesto za nas. Vrata se nam na široko odprejo, ob kateri uri čemo. . . Pazniki z zarjavlimi sabljami nas sprejmejo s šalo, vrata težko okovana nas pozdravijo s čudnim škripanjem, smrad in tema nas objema prijazno. . . Tam se vržemo na blato, gnijemo in imamo spomin, da smo nekdanj živeli. . .«

Ana se je zamislila, a Stružec je nadaljeval še z groznejšim tonom: »Ana, z mano greš!«

»Ne bodi neumna!«

»Torej se ti je Košir toliko vcepil v srce?«

»A! Še bolj neumna! Košir in ti sta oba enaka in nobenega ne maram.«

Molčala sta oba. Ana se je sanjavo zagledala in vzdihnila.

»Čudne volje sem in nekaj čudnega se v meni dogaja«, je izrekla, vstala in odšla.

Kmalu za njo je odšel tudi Stružec s hitrimi koraki iz grada in mrmrje nekaj stiskal v pesti.

(Konec prih.)

se mu dovoli videti, in poročati samo to, kar se mu ne zabrani.

Da so Rusi v tem oziru tako strogi, je popolnoma upravičeno in pametno. Saj imajo že itak s kitajskimi vojuni dovolj posla. Ko sem v Mandžuriji uvidel, da je popolnoma nemogoče točno poročati v vojnih dogodkih, sem se vrnil v domovino. Doma si lahko vsakdo iz uradnih poročil ustvari veliko jasnejšo sliko, kakor tam zunaj v megli prikritij in v temi nedostajanja vsakih vesti.

Pri Japoncih pa se brezdvoma vojnim poročevalcem godi še slabše. Zakaj noben drugi narod na svetu ne razume tako spretno sebe in druge nalogati in varati, kakor Japonci. Prepričan sem, da se vsakdo z gotovostjo sme zanašati edino le na uradna poročila, ki jih ruski generali pošiljajo carju.

Zavzetje Kajpinga in bitka pri Hajčengu.

Angleški listi poročajo, da je bil 25. pret. meseca ljut boj pri Kajpingu, v katerem so Rusi podlegli in se morali umakniti proti severu. Druga dne so na to Japonci brez posebnega odpora zasedli to mesto. Istočasno pa je bila tudi velika bitka pri Hajčengu, v kateri so bili baje zopet Rusi poraženi.

Te vesti se nam ne zde posebno verjetne. Ako bi se bili ti važni dogodki res že zgodili 25. in 26. rožnika, bi jih bil že zdavna japonski brzojav razglasil svetu in bi ne čakal, da bi jih priobličili strmeči javnosti šele angleški poročevalci.

A tudi druge okolnosti kažejo, da utegnejo biti te vesti o padcu Kajpinga in o bitki pri Hajčengu prosto izmišljene, kakor jih je bilo že na stotine v tej vojni.

Poročilo torej trdi, da so Japonci zavzeli Kajping ali Kajčov 26. rožnika.

A od kod bi naj prišli ti Japonci?

27. rožnika je bil še ljut boj med sovražnimi predstražami pri Kanci, 50 km vzhodno od Kajpinga. Torej od vzhodne strani Japonci, ki so že baje 26. rožnika zavzeli Kajping, niso mogli priti. Toda tudi z juga ni mogla prodreti ta japonska armada, ker so se še 27. rožnika nahajali ruski sprednji voji pri Sankantaju, 15 km južno od Kajpinga.

Takisto pa je tudi dokazano, da je bila 28. rožnika japonska konjenica 2500 mož med Kajpingom in Sjunčenom, katero mesto leži južno od Kajčova, poražena od Rusov in se morala umakniti na jug. Vse to dokazuje, da Japonci Kajpinga niso zavzeli ne 28. in ne 27., še manj pa 26. rožnika. Ako pa Kajpinga še niso imeli v tem času v svojih rokah, potem je tudi izključeno, da bi bila istočasno že tudi bitka pri Hajčengu, ki leži severno od Kajpinga.

Japonci prodirajo proti Liaojangu?

„Daily Express“ poroča: Japonska armada, obstoječa iz treh divizij, prodira z veliko hitrostjo od vzhodne strani proti Liaojangu. V torek je dospela že v Landjansan, ki je samo 13 milj oddaljen od Liaojanga. General Keller se je s svojo armado umaknil neposredno do Liaojanga, zavzel tam močne pozicije in čaka tam na bitko, ki bo najbrže imela odločilen značaj. Sprednji voji so se že opetovano spopadli.

„Morning Post“ pa javlja iz Tokija: Japonska druga armada prodira v smeri železniške proge in vznemirja Ruse pri Dačičevu. Ta armada se je že združila s Kurokijem in ti združeni armadi zavzemata pozicije, ki se razprostirajo 120 km na okrog.

Ruska brigada, ki se je morala umakniti z gorskega prelaza Fenšuilin, je imela nalogo ščititi levo krilo liaojanske armade. Zavzetje tega prelaza po Japoncih torej vpliva na obrambo ruskih kril pri Liaojangu in Hajčengu.

Po drugih londonskih poročilih pa so Japonci po ljutem boju prečkali prelaz Motien in se pomičejo po cesti proti Liaojangu. Ruska armada pod poveljstvom generala Kellera pa se

nahaja v močnih pozicijah na obeh straneh te ceste. Japonci nameravajo pretrgati zvezo ruske armade severno od Liaojanga, kar se jim bode tem ložje posrečilo, ker operira general Kuropatkin z glavno armado pri Hajčengu. — Vse te vesti, da se Japonci že nahajajo v neposredni bližini Liaojanga, bodo nemara prav tako resnične, kakor je bila pred tednom vest, da je Liaojang že v japonskih rokah.

Izpred Port Arturja.

Iz Čifu se brzojavlja: 50 Evropejcev, ki so 25. rožnika zapustili Port Artur, je večer došlo iz zaliva Pigeon, kjer so se vkrcali na neko kitajsko džunko, v Čifu. Ti zatrjujejo, da je bila v pomorski bitki dne 23. rožnika lahko poškodovana samo oklopnica „Sebastopol“, katera pa bo najkasneje v 14 dneh že zopet popravljena. Edino parnik „Amur“, ki je odstranjeval mine, je bil težko poškodovan. Evropejci zatrjujejo z vsoto gotovostjo, da sploh ni bilo onega boja, v katerem bi bili Japonci potopili neko rusko oklopnico, kakor so razglasili. Vedno jasneje se torej kaže, da je bilo Togovo poročilo o potopljenju oklopnice „Poltava“ in o težki poškodbi dveh drugih ladij — neresnično!

„Daily Express“ javlja, da je japonsko brodogradništvo v nedeljo od jutra do večera neprestano bombardiralo Port Artur. Kako se je ta napad završil, se ne ve, znano je le toliko, da je bila težko poškodovana neka velika japonska vojna ladja, katero so potem torpedovke vlekli v ladjedelnico v Nagasaki.

Berolinski „Lokalanzeiger“ pa priobčuje brzojavko iz Tokija, da so Japonci zavzeli Šikvan, nadaljno železniško postajo v smeri proti Port Arturju.

Vladivostoško brodogradništvo zopet na pohodu.

Iz Londona se poroča: Po danes semkaj došlih brzojavkah se je vladivostoško brodogradništvo zopet odpravilo na smel morski pohod in povzročilo Japoncem veliko škodo.

„Daily Telegraph“ se brzojavlja iz Tokija: Tri vojne ladje, o katerih se misli, da so ruske križarke, in več torpedovk se je pojavilo na raznih mestih japonskega obrežja. Radi nepredorne megle jih ni bilo mogoče zasledovati. Najbrže spadajo te ladje k vladivostoški eskadri in imajo namen, loviti japonske transportne parnike. Poročilo o ekspediciji teh ladij sicer nasprotuje uradnemu ruskemu zatrdilu, da vladivostoške križarke v kratkem ne zapuste pristanišča, vendar je v Tokiju razširjeno mnenje, da so Rusi namenoma spravili v javnost krivo poročilo, da bi Japonce prevarili.

„Berliner Tagblatt“ pa se brzojavlja iz Šangaja: Rusko vladivostoško brodogradništvo je porabilo ugodno priliko, da se večina japonskega brodogradništva nahaja v raznih ladjedelnicah, v nov pohod na Okišimo. Križarke so tam naletale na dve japonski transportni ladji in jih napadle.

„Narodni Listy“ pa priobčujejo brzojavko iz Čifua, v kateri so zatrjujejo, da so ruske križarke pri Okišimi potopile 3 ali celo 4 japonske transportne ladje.

Ruske ladje iz Port Arturja v Inkovu.

Reuterjev urad poroča iz Niučvanga: V sredo popoldne je priplula semkaj torpedovka »Poročnik Burjakov« iz Port Arturja. Na obzorju se je pojavila ob 3. uri popoldne in uro pozneje je že priplula v luko. Prihod ruske ladje v Inkov je Kitajce silno vznemirilo.

Čehi za Hrvate in Slovence.

Praga, 30. junija. Tu se je vršil večeraj shod čeških dijakov pravnikov v zadevi veljave pravnih študij na zagrebškem vseučilišču za Avstrijo. Na shod sta prišla tudi rektor češkega vseučilišča in dekan fakultete. Rektor je tudi govoril. V resoluciji, ki je bila z navdušenjem sprejeta, se zahteva popolna reciprociteta za zagrebško

vseučilišče, ustanovitev češkega vseučilišča na Moravskem in slovenskega vseučilišča v Ljubljani. Nadalje resolucija protestuje proti nastopanju dunajskih profesorjev v tej zadevi in proti neprestanemu poudarjanju nemškega značaja dunajskega vseučilišča.

Ogrski državni zbor.

Budapešta, 30. junija. Zbornica je najprej odklonila dopis ministrskega predsednika, ki je hotel naznaniti cesarjevo odločbo glede enoletne kvote. Sklenilo se je, da se dopis natisne ter svojedčasno spravi na dnevni red. — Potem se je nadaljevala debata o proračunu. Posl. Pinter (narodna stranka) je utemeljeval svojo nezahvalno Tiszovi vladi. — Ministrski predsednik grof Tisza je izrekel najprvo svoje vesele nad tem, da so prišle dosežke v razpravo že zelo važne zadeve za deželo. Odgovarjal je potem raznim poslancem tako n. pr. tudi glede narodnostnega vprašanja na Gorenjem Ogrskem. Obžaloval je, da na Gor. Ogrskem nastavljeni organi obeh cerkev s stališča patriotizma ne store vedno svoje dolžnosti. Država se v tem oziru ne more zdatno direktno vmešavati. Izpolnjevanje patriotskih nalog pristojna tukaj v prvi vrsti cerkvam, rimsko-katoliški in evangelijski. Državna oblast bo podpirala z vsoto močjo prizadevanje obeh cerkev, da izruje vsak nepatriotski element z neizprosno strogostjo. (V mislih je imel seveda Slovence. Op. ured.) V tem leži ključ naše naloge, da uničimo tega skupnega sovražnika ogrske države in drugojezičnih sodržavljanov. Vedno se mora kazati resničnost dejstva, da je za vse male narode, ki živijo v tem delu Evrope, edini temeljni pogoj blagostanja, razvoj in ohranitev svojega individualno-etnografičnega značaja edino le v obstoju in jačanju ogrske države (?). Toda pozabiti ne smemo, da se vsa naša politika, vsa naša strogost ne sme obračati proti veliki masi narodnosti, temveč le proti škufajočim elementom (?). To državo je ustanovil madjarski (?) narod; ta država tedaj ne more biti drugačna kot država z narodnim značajem in kulturno (?) politiko. To pa se ne pravi, da bi naj madjarska država s svojo močjo zadušila tujejezične državljane in njihovo kulturno stremeljenja. Ne pomeni, da bi jih oropali pravic glede njihovega jezika, katere pravice jim je slovesno zajamčil (?) ogrski ljudski zakon.

Kar se tiče revizije narodnostnega zakona se ista ministrskemu predsedniku ne zdi potrebna, ker se lahko s celo vrsto vladnih odredb doseže cilj, da se namreč zatro nepatriotski in državni sovražne hujskarije. V tem oziru opozarja na novi ljudsko-ošolski zakon, ki pomeni v tem oziru zelo važen (?) korak naprej. Druga naloga bi bila revizija dotičnega kazenskega paragrafa. Dandanes je kazenski zakon tak, da je država proti vsakemu napadu in vsakemu škufanju skoraj brez orožja (?) — Končno je govoril o gospodarskih in finančnih zadevah.

Za ogrski dvor.

Budapešta, 30. junija. Sedaj preživi kralj vsako leto le par tednov v Budapešti. Radikalni madjarski politiki pa zahtevajo, da naj vladar biva v njihovi prestolnici pol leta ter naj se obda s popolnim dvorom, kakor ga ima na Dunaju. Prvi korak je storil sedaj mestni zastop v Budapešti. Isti je namreč sprejel peticijo na državni zbor, naj se ustanovi samostojni ogrski dvor. Na predlog mestnega odbornika in drž. posl. Eötvösa se je sprejel k peticiji še dodatek, ki določa, ako dvor ne sprejme te narodove želje, se ne odreče samo povišanje civilne liste, temuč se sploh ne dovoli civilna lista, in se kralju dovolijo le tisti stroški, ki jih neobhodno potrebuje za svojo osebo. Ta peticijska se natisne ter kot okrožnica razpošlje vsem mestnim zastopom po deželi, da ukrenejo isto v tej zadevi.

Francija v Maroku.

London, 30. junija. Kakor vse kaže, si je ropar Raisuli zaslužil hvalečnost Francozov, ker je s svojim nasiljem dal Franciji priliko, da se meša v notranje zadeve države Maroko ter si jo končno podvrže. Nekaj časa se je Francija bala ameriške konkurence, toda sedaj je ameriško brodogradništvo vsled francoskega zagotovila, da bo sama zdrževala red. Marokance je vest, da namerava Francija njihovo deželo okupirati, skrajno razburila ter so sklenili, da ne pripuste, da bi se francosko vojaštvo izkrcalo.

Angleži v Tibetu.

London, 30. junija. Angleška ekspedicija je trčila ob večje četo Tibetancev. Vnel se je boj, v katerem so imeli Tibetanci velike izgube. Angleži so zgubili le enega častnika in pet mož. Tibetanska vlada je prosila za premirje, da se začnejo pogajanja.

Dopisi.

Iz pišečke doline. Kdor je hotel videti, kako Japonci slave svojo zmago, kadar Ruse naklestijo, moral bi bil priti dne 26. p. m. v Pišece. Tukaj se je namreč volitev vršila, ali boljše povedano, le podobno je bilo, da lovijo nove može v posojilnico, katera bi se pa mogla vse kaj drugega prej imenovati kakor posojilnica. Kako se s tem ubogim zavodom dela, to je žalostno. Komur je kaj na sru leželo napredek slovenskega naroda, mora ga pač srce boleti, ko to vidi. Kako je prejšnja leta rastla posojilnica in ž njo seve tudi njen ugled in dobiček. A sedaj, kakor se govori, bodejo rezervnemu fondu skoraj zapeli »miserere«. Vse boljše so pometali iz odbora, sicer da govorimo resnico, pometal jih je en sam, da on sedaj ložje dela. On je sam predsednik, tajnik in blagajničar. In to je ravno tako, kakor da je eden za župnika, kaplana in cerkovnika. Neki mož je rekel: pišečka posojilnica je tako kakor kakšna obdinska krava, do katere imajo vsi pravico, a en sam jo molze, dok je ne bo zmolzel do slednje kaplje. Pa kako zna ta mož! Res častitati mu moramo na njegovi zviti betici. Par veder vina da pripeljati — saj ima posojilnica denar — da ljudje po njegovem kopitu volijo. Kar reče on, naš G. Jura, to je prav, če bi tudi rekel, bedaki ste, ki mi greste tako na roko. Tako tudi ta dan. Ko so videli, da je G. Jura vesel, so ga pili na življenje in smrt. Smešno je najbolj to, da sosedni Bizeljanci, ki se štejejo, da imajo več vina kot mi vode, pa vendar pridejo k nam Pišečanom teh kozarcev iskat. Pa kaj! G. Jura nam da piti, mi ga pa volimo, mi za njega tudi plačamo, če nam kaj zapravi, tako so govorili. Najbolj smešno je bilo neko suho človeče, napol krojač, napol nevem kaj. Ta je bil eden prvih agitatorjev. Svoje suhe nožice je moško postavil: pa kaj nam kdo hoče, dlesk, dlesk? Dva helerja vsaki damo, pa imamo plačano posojilnico; dlesk, dlesk. Drugi tako strasten agitator je bil tudi po svojem razumu njemu podoben, samo da je debel kot dekan. Torej takšne agitatorje ima ta naš Jura. Oh, Vi slepi Pišečani, ali ne vidite, da ima posojilnica sušio in ji je treba zdravnika. Ali Vas ni sram, da Vam ta mož z metlo brunda pod nos. Stopite že vendar enkrat na noge! Pokažite, da Vam je blagor slov naroda na sru, ne pa v vinu, kakor onim volilecem. Ne več tako naprej, akoravno so oni zmagovalci peli: »le tako naprej, dokler je še vinca kej; naš G. Jura je naš ate.« Dober ate to, ki Vam da toliko piti, da se potem po grapah premetuje. Ali veste, da čigavo pijete? Dovolj za enkrat! Če bi se kateri mogel preveč jeziti, mu svetujem, naj še počaka, če se ga to veliko tiče, ker še nismo gotovi. V kratkem pogledamo za blagajno. Do tedaj zdravi!

Franjo Nimaga.

Kako hudobni so klerikalci.

Kdor ima kaj opraviti s klerikalci, ta ve prav dobro, da je klerikalec prekanjena in hinavska duša. Zato je treba biti vedno oprezen, kadar imaš kaj opravila s klerikalcem. Pa ne samo, če imaš kaj opraviti z njim, tudi sicer ti bode klerikalec skušal napraviti kako škodo ali sramoto. Kako hudoben mora biti klerikalec, navedemo slučaj, ki se je zgodil pred 14. dnevi. V »Slov. Narodu« je bila notica: Iz Sele se nam piše: Dne 4. t. m. je moral biti naš gosp. župnik Rožnik slabe volje, da je tukajšnjega kovača

— sicer dobrega delavca — vrzel čez most v vodo. V nedeljo je prišlo slabo župniku pred altarjem, pa saj ni čudno, ker popiva po klerikalnih gostilnah do 11. ure zvečer in še delj. To notico so brali v Selcih in so se naprednjaki izprševali, kdo je to pisal, ker to ni bilo res »da je župnik kovača v vodo vrzel in da mu je prišlo pri maši slabo«. Res pa je, da popiva večkrat pozno v noč po gostilnah. Naprednjakom to ni šlo v glavo, kdo bi to pisal, ker med seboj vedno vedo za pisca. Posebno je bilo to sumljivo, ker so klerikalci tako pridno nosili »Narode« okrog in kazali to notico ter zraven nastavljali: »Pogledite, kakor so se liberalci zlagali v »Narodu«, tako se vedno lažejo.« Naprednjaki so se obrnili do uredništva »Slovenskega Naroda« in to je stvar natančno preiskalo in na podlagi rokopisa se je resnica dognala. Kdo je pisal ta dopis? Podpisan je bil G. Jura. Ker je med naprednjaki tudi Justin v Selcih, je uredništvo dopis priobčilo. G. Jura pa v Selcih ni. Pač pa se je dognalo po pisavi, da je pisal dopis v »Narodu« pristni klerikalec in najboljši prijatelj Tomaža Rožnika — občinški tajnik Janez Vrhunec vulgo Frtičar v Selcih. In iz kakšnega vzroka?

Samo zato, da je potem Tomaž Rožnik, župnik v Selcih, imel priliko v »Slovincu« napisati izjavo, s katero imenuje vse, kar se o njem piše, — laž in izmišljeno. Ta notica je bila v glavnem zares izmišljena, toda pisana po klerikalcu, Rožnik pa je s to notico še vse druge združil in vse imenoval laž, čeravno je vse res, kar smo že pisali o njem. Klerikalec Vrhunec, znani Frtičar, je uredništvo mistificiral in goljufal v prilog svoji stranki in Tomažu Rožniku. Pisava se da čisto spoznati, kdor le čitati zna in vidi dopis in pisavo klerikalca in razkrinkanega goljufa Vrhunca, čeravno je nekoliko spadal ležečo pisavo v pokončno. Tu se lahko vsak nagleda, kako hudobni in cigansko prekanjeni so ti klerikalci in da so res goljufi in lopovi. Ta slučaj je tipičen za korumpirane razmere, kakršne vladajo v klerikalni stranki. Značilno je pa tudi, da je klerikalec Vrhunec, pri katerem ravno Rožnik popiva, očital mu, »da popiva po klerikalnih gostilnah do 11. ure ponoči.« S tem je potrdil, kar smo že mi o Rožniku pisali, da posedajo po gostilnah, vkljub škofovi prepovedi. Iz tega slučaja pa se učimo, da klerikalci ni zaupati ničesar, da je klerikalec največjega lopovstva zmožen. Pa saj ni čudno, saj je njih oboževanec sv. Liguorij!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 1. julija

— Okrajni cestni odbor kranjski. Tudi pri volitvi v ta odbor so zmagali vsi kandidati, ki jih je postavila narodno napredna stranka. Omeniti je, da je pri ti volitvi glasoval s klerikalci neki gospod iz Kranja, ki je svoj čas zavzemal odlično mesto med narodno-naprednimi meščani v Kranju.

— Kar na debelo so Slovence žrili! Polagoma izhaja pregled o štetju od dne 31. decembra 1900, kateri nam razkriva zanimivosti zlasti glede na razmere narodnosti na Koroškem. V Št. Lipšu pri Rajneku je štetje oskrboval takratni tamošnji učitelj Spangaro. Pripovedoval mi je neki Šentlipšan, da je ta ljudski odgojitelj pred štetvijo obrazil vse hiše in povsodi nagovarjal gospodarje, da naj na dan šteje vsakdo reče, da je njegov običajni jezik nemški. Ker se ljudstvo tam svoje narodnosti skoro nič ne zaveda, zato se mu je njegov namen posrečil. Skoro ves ta kraj je tako na papirju postal nemški. Župnija Št. Lipš sama šteje 410 prebivalcev, med katerimi je k večjemu kakih 20 Nemcev, nadalje spadajo k šentvidskemu okrajnemu glavarstvu še sledeče slovenske vasi: Dušinje, Št. Peter, Logaves, Žavhavas in in Št. Gregor. V vseh teh vaseh je približno tudi kakih 400 prebivalcev, Nemce bi lahko naštel na prste ene roke. In sedaj reci, koliko Slovencev so našli v vseh omenjenih krajih? Celih 60, vse druge so prebarvali za Nemce! Omenjeni kraji spadajo pod sodnijski okraj Svinec; v ostalem šentvidskem okrajnem glavarstvu so jih po milosti našli še 30. Torej samo v tem okraju so nam

snedli dober poltisoč Slovencev! Potemtakem je umevno, da smo Slovenci nazadovali od 1. 1890 do 1900 za okroglo 10.000 duš.

Imenovanja pri pošti. Poštni oficijali so postali asistentje: Fr. Šemrov in Fr. Zupan v Ljubljani, Ivan Gabršček v Gorici, Rudolf Verblaz v Radgoni in Fr. Berne v Celovcu. Poštni oficijal J. Legat v Banjaluki je postal višji poštni oficijal v Köflachu na Štajerskem.

Odbor „Slov. plan. društva“ opozarja svoje člane na nedeljsko veselico šentpeterskih Ciril-Metodovih podružnic na Hafnerjevem vrtu in jih pozivlje k mnogobrojni udeležbi.

Klub planinski Janez ima jutri, v soboto zvečer v gostilni g. A. Dežmana »Pri detselji« v Florjanskih ulicah štev. 24. svoj ustanovni shod § 3. društvenih pravil določa, da je čisti dobiček tega kluba določen za Prešernov spomenik v Ljubljani.

Nagrobni spomenik pokojnemu Črnologarju, c. kr. konservatorju in učitelju v Šmarjah, se odkrije dne 7. julija ob 9. uri dopoldne v Šmarju pod Ljubljano z mašo in nagrobnim govorom. Zaradi neugodne zveze vlakov bo že ob 11 uri skupno skromno kosilo, za katero se je zglašiti pri g. nadučitelju Simonu Punčahu v Šmarju vsaj do 6. julija in bo stalo 55 kr.

Gasilno društvo v Bizoviku priredi dne 3. julija veliko zabavno veselico na Fužinah pri Antonu Kališku po domače »pri Štajercu«.

Prve in najstarejše ljublj. podružnice družbe sv. Cirila in Metoda občni zbor vrši se je v soboto, dne 28. junija v društvenih prostorih v »Narodnem domu« v Ljubljani. Ta podružnica bo prihodnje leto praznovala 20letnico svojega obstanka. Po poročilu načelnika se je vršila volitev in so bili izvoljeni: za prvemestnika g. dr. Fran Stor, odvetnik, za tajnika gimn. profesor g. Fran Novak, za njegovega namestnika gimn. profesor g. Anton Bartel, za blagajnika gimn. prof. g. dr. Ivan Svetina, za njegovega namestnika odvetniški kandidat in kazenski zagovornik g. dr. Ivan Milan Hribar, za odposlanca k 18. glavni skupščini v Žalcu: g. Anton Bartel in Fran Svetina. Podružnica šteje sedaj 35 pokroviteljev, ki so vplačali vsak po 100 gl., tedaj 3500 gl. ali 7000 K. 33 ustanovnikov, ki so plačali 660 K, 150 letnikov, ki plačujejo na leto po 2 K in nekoliko podpornikov, ki plačujejo na leto najmanj po 40 vin. Ta podružnica je tedaj ne le najstarejša, ampak tudi najmočnejša in si vsak šteje v čast bitinjen član. Podružnica sprejemala bo v bodoče po sklepu občnega zbora tudi zunanje rodoljube kot člane, bodisi kot pokrovitelje, ustanovnike, letnike ali podpornike, posebno tiste, ki bivajo v tujini ali v takih mestih, kjer ni dovoljeno ustanavljati posebnih podružnic. Želeli je, da bi se rojaki izven slovenske domovine pridno priglašali kot člani prve najstarejše podružnice prepotrebne družbe sv. Cirila in Metoda.

Telovadno društvo „Sokol“ v Postojni priredi dne 10. julija t. l. pešizlet v Hraščah, h kateremu so vsi člani zavoljo vaj za II. vsesokoljski izlet nujno vabijo.

Orožniška postaja v Novem mestu se je radi mnogih tatvin, ki so se zadnji čas izvršile, pomnožila za dva moča. Tatvine pa so bile sledeče: 25. t. m. je bilo pri lepem dnevu od 10.—12. ure v Žabji vasi g. posestnika Smola iz Grabna vlomljeno v opekarno. Delavci so bili na prostem, tat pa se je prikradel v barako in odnesel več stvari in denarja. Pozabil, bolj rečeno videl ni dveh srebrnih žepnih ur, vrednih 42 kron. Ko bi bil tat posteljnjak prebrskal, našel bi še v slami 1050 K. Sum je letel na cigana Simona Brajdiča, ki je v istem času zapustil Novo mesto ter šel proti Ratežu. V Dolenji vasi prepeljala ga je dež Krko v St. Peter Marija Vidic. Podal se je potem k ciganom v žabniški gozd. Brajdiča je žandarmerija prišla, našla pa ni ničesar pri njem. Vredno pomankanja dokazov so ga izpustili iz preiskovalnega zapora. — V noči 23. junija je bilo vlomljeno na Trati pri Žabji vasi v zaprto shrambo teatarskega orodja g. Antona Vozgrina in vzeto skoro vse najboljšo orodje. — V noči 25. t. m. so tatovi poskusili svojo srečo v Kandiji. Vlomili so skozi okno, vzeli denarja 2 K, ker pa so bili hudo lačni, so vzeli kruha v vrednosti 70 kron. Opekli so se pa, ko so mislili, da se bodo z rumom in slivovko grla močili. Dasi se žandarmerija na vso moč trudi, dobiti pučke v pest, čutijo se ti še vedno v varnem zavetju. Poskušali so tudi svojo srečo pri gosp.

Vindišarju v Kandiji. Tam bi si bili radi brezplačno kupili nekaj mesa, a ni šlo.

Izpred okrožnega sodišča v Novem mestu. Giovanni Plazzetto, brusar (?), je bil radi neravnega dejanja na osemletni šolnici M. S. iz Krškega, obsojen na 3 mesece težke ječe. — Čest ur pozno je prišel k naboru Karol Turk iz Malega loga v Ribnico. Šel je v Ameriko in dobil nekaj dopust pri konzulatu v Ameriki za prvi nabor. Izgovarja se, da sploh ni vedel dneva nabora v Ribnici, prišel je v soboto popoldne, a bilo je prepozno, ker je naborna komisija svoje delo že ob 12 uri dokončala. Ker se pa njegov prvi dopust iz listin natančno posneti ni dal, preloži se obravnava za toliko časa, da pride pojasnilo od ameriškega konzula.

Napaden policaj. Kakor poročajo nemški listi, so sredo zvečer kmečki fantje zunaj mesta Celj napadli znano surovega celjskega policajca Zintauerja ter ga je eden fantov pošteno naklestil s planko. Da je policaj fante izzival, kaže že to, da so se ga lotili šele na okoliških tleh, tako daleč jih je policaj zasledoval. Isti policaj se je že opetovano pokazal strastnega izzivača Slovencev pri raznih slavnostih, posebno pri vojaških naborih. Pred leti mu je pri podobnem spopadu neki fant zlomil nogo.

72letni birmanec. V Ljubnem na Gorenjem Štajerskem je bil pretečeno nedeljo med birmanci tudi 72letni rudar Boštjan Iglauer. Istega je namreč leta 1832. našel neki kmet kot par mesecev starega otroka v svojem svinjskem hlevu. V šoli mu je kaplan dal ime Iglauer, a krstil ga ni. Pozneje so ga vtaknili v vojske ter je bil v bitki pri Solferinu nevarno ranjen. Ko je bil 50 let star je prejel »prepotrebni zakrament sv. krsta«, sedaj kot 72letni veterani pa se je šele seznanil s sv. Duhom.

Samomor. 24letna Cecilija Vidmar iz Rifenberga je služila v Trstu pri neki rodovini v ulici Crociera št. 10. Gospodinja je bil izginil bankovec za 500 frankov. Gospodinja je dolžila svojo dekle, da ji je bankovec ukradla. Ta dolžitev je Cecilijo Vidmar tako bolela, da se je zgrtupila.

Zbirališče Slovencev na Dunaju je v kavarni »Haberstroha«, IX/2, Severingasse 19

Mednarodno panoramo je obiskala sinodi big. soproga deželnega predsednika baronica Hein, rojena grofica Apraksin. V velikim zanimanjem si je ogledala celo razstavljen serijo ter se o njej zelo pohvalno izrazila. Panorama je odprta le še danes in jutri.

V mestni klavnici je bilo od 20 do 25 t. m. zaklanih 85 volov, 1 krava, 1 konj, 112 prašičev, 163 telet, 73 kostrunov in kozlov ter 6 kozličev. Zaklanih je bilo vpeljanih 4 teleta in 2 prašiča, poleg teh pa še 214 kilogr. mesa.

Brzoparnik „La Champagne“, francoske prekmorske družbe, (zastop. potovalna pisarna Ed. Šmarda v Ljubljani), je odpeljal iz Havra 18. junija in srečno dospel v New York 26. junija. Vozil je 7 dni 20 ur. V soboto 9. julija odprave brzoparnik »La Savoie«.

Tatvini. Včeraj se je kopal potnik Viktor Gillich v Malem grabnu in pustil svojo obleko ležati na bregu, kar je opazil slaboglasni 13letni deček Fran Briski in porabil priliko med tem, ko je bil Gillich v vodi, da je šel poiskati obleko, iz katere mu je ukradel 5 K vredno denarnico in 1 K 60 vin. denarja. Policija je uzmovala aretovala in ker še ni 14 let star, v lastnem delokrogu kaznovala. — Predvčeršnjim je neznan tat ukradel delavcu Gregorju Grodniku iz hleva v Konjušnih ulicah srebrno cilindur-uro, vredno 14 K in častniško verižico, vredno 4 K.

Pobalinstvo. V noči od 29. na 30. pr. m. so neznan zlikovec s črnilom polili hišo na Sv. Petra cesti štev. 30.

Delavsko gibanje. Včeraj se je južnega kolodvora odpeljal v Ameriko 20 Slovencev, nazaj je pa prišlo 19 Hrvatov. — 35 kranjskih tesačev se je pripeljalo domov iz šum iz Feldkirchna.

Izgubljen je bil na Kon gresnem trgu bankovec za 10 K. — Fran Stoppocher, častniški sluga, je izgubil dne 29. pr. m. v tivolskem gozdu denarnico, v kateri je bilo 68 kron denarja.

Našel je L. Kozina na Mestnem trgu uro z verižico.

Našel se je pes (pasme foksterier) bele barve z rumenima lisama nad levim očesom in nad repom. Dobi se pri hišniku »Slovenske Matice«.

Hrvaške novice. Šola za odrasle analfabete. Učitelj na zagrebški pripravnici Franjo Anderlič je izumil posebno metodo

za poučevanje odraslih v čitanju in pisanju. Vojno poveljstvo mu je dovolilo, da je začel poučevati tudi vojake analfabete ondote družne brambe po svoji metodi. Za v par dneh so se vsi vojaki priučili čitanju in pisanju. — Veliki župan zagrebški pl. Budisavljević je prosil baje za upokojitev ter je prošnja tudi sprejeta. Na njegovo mesto pride osečki veliki župan pl. Chavrack. — Belovarski vel. župan je postal upokojeni podžupan Toša Georgijević.

Slovenci v Ameriki. »Slavjanska beseda« v New Yorku, ki združuje vse ameriške Slovence, je svečano sprejela ruskega kneza Uhtomskega, urednika in lastnika petrograjskega dnevnika »Paterburški Vjedomosti«. Knez je bil na potovanju na svetovno razstavo v St. Louis. O tem sprejemu piše »Glas Naroda« (urednik Fr. Sakser) med drugim: Knez Uhtomski je imel za vsakogar ne le iskrene ali prijazne besede, temveč obdeval je v vsakim prav bratski, kakor je to le med Slovani mogoče. Dasiravno zastopnik najvišje ruske aristokracije, opazili smo v njem človeka liberalnih in demokratičnih nazorov, a kraj tega navdušenega slavjanskega narodnjaka, kateri je že danes prepričan, da bodo napočitni dnevi, ko se bomo čutili Slavjani, pa bili kateregakoli roda, enim narodom, kar je tudi njegova (Uhtomskega) najiskrenejša želja. Po oficijelnem sprejemu obdevali smo v knezovem parlorju uprav obiteljski medsebojno in s knezom nad dve uri. Za vsakega posameznega zastopnika slavjanskih narodnosti imel je knez dovolj vprašanj in tako je imel tudi naš urednik priliko z njim skoraj pol ure govoriti. Njega Visokost, knez Uhtomskij se je v razgovoru z našim urednikom naravno pred vsem zanimal za Slovence, tako za ameriške, kakor i za one, kateri so še v stari domovini v »jarmu ptujčeve pete«. Vrlo drago je bilo knezu, ko je pogovor z našim urednikom nanesel ravno na »ruske kružke« na Slovenskem, o katerih je on temeljito poučen in o katerih se je izrazil vrlo pohvalno, kot o »predstraži najzapraneje in najzatočnejše slavjanske vzajemnosti«. — Slučajno je nanesel tudi razgovor med knezom in našim urednikom na Poljake, o katerih je knez zatrdil da je baš njim takorekoč posvetil svoje življenje in da je uverjen, da bodo i oni (Poljaki) prejkoslej pristopili v »vseslavjansko kolo«, dasiravno za sedaj še ne morejo preboleti svoje rane, delitve poljske kraljevine, katere pa nikakor nista provzročili Rusija in Avstrija. Knez Uhtomskij se je v ostalem zelo zanimal za Jugoslovane, kateri imajo v bližnji bodočnosti najlepši politični razvoj. Koncem razgovora, podaril je našemu uredniku tudi svojo sliko v »spomenak«, katero objavimo v »Glasu Naroda« čim bodo klike gotov. — Povožil je vlak v Clevelandu Slovence Andreja Buška. — Utonil je v Sheroni 24letni Jos. Rupert, doma iz Iške vasi pri Ljubljani.

Najnovejše novice. Grozovit vihar s točo je razsajal 29. pr. m. po Moskvi in okolici. Podiral je dimnike iz zvonike. V Moskvi je ubilo tri osebe, v okolici pa baje 150 oseb. — Santos Dumont je napovedal svojim zrakoplovom na krmilo prirrediti na razstavi v St. Louisu tekmovalno letanje. Nedavno pa so našli njegov zrakoplov razrezan. Policijski komisar trdi, da je Dumont sam razrezal zrakoplov, da bi se pri tekmovalstvu ne osmešil. — Bikoborbe v Budimpešti prepovedane. Oblasti so vendar prepovedale nadaljevanje bikoborb. Vedeti pa je treba, da je bila včeraj sploh po programu zadnja borba. — Nova torpedovka se je potopila v baltičski ladjedelnici. Torpedovka se je imenovala »Delfin« ter so jo ravno preizkušali. Pri tem se je razpočil zračni nabiralnik in torpedovka je izginila pod vodo. Utonili so trije častniki in 23 mornarjev. — Trpinčenje vojakov. V Požunu je nadporočnik Bartoly 19. lovskega bataljona vključ v hudi vročini in vključ naročilo stotnikovemu, naj pusti vojake kmalu domov, zapovedal podčastniku, da je podil nekega vojaka tako dolgo po vezbališču, da se je vojak zgrudil ter mu je udrla kri skozi usta in nos. Za ta slučaj je izvedel poveljnik ondote voja, nadvojvoda Friderik, ter odredil strogo preiskavo.

Dame brez gospodovne dobe nič. Povodna ženska kongresa v Berlinu sta prišli dve dami v neki glavni restavrant, kjer so jima povedali, da dame brez moškega spremstva ničesar ne dobe. Dami se nista mogli prečuditi, da je Nemčija tako »napredna« in emancipirana.

Esa omenjenih dam je bila žena norveškega ministra Blehra, druga pa žena višjega švedskega častnika Kempeja.

Dinamitno patrono so našli pred policijskim komisariatom v Korminu.

Neureda v gimnaziji. V maloruski gimnaziji v Tarnopolu se je zrušil zid ter ubil dva dijaka.

Mohamedani reformirajo avstrijsko justico. Da, tako je brez šale! Dočim si naši diplomati ubijajo glave, kako bi reformirali in civilizirali turške podanike, opozorila sta dva mohamedanska potepuha iz Soluna avstrijsko justično upravo na staroveški surovi običaj, ki bi bil moral že davno izginiti. V Olomucu so prijeli dva Mohamedana, ki sta sleparila ljudstvo. Obsojena sta bila vsak na 6 mesecev ječe. R. dovoljno sta sprejela kazni in jetniško obleko. Toda ko so jima hoteli obriti brke, sta se z vso odločnostjo uprla ter izjavila, da se dasta rajši tepsti in tudi umoriti, kakor bi prenesla tako sramoto. Vsa neke staroveške navade v Avstriji vsakega jetnika obrijejo, ako mora sedeti nad tri mesece v ječi. Kaznilnična uprava se je končno vdala ter pustila Mohamedancema brke. Morda pa bo justična uprava sedaj vendar začela misliti, kako neumen in barbarški je ta običaj. Ako ima jetnik po prestani kazni tudi dobro voljo se poboljšati ter začeti pošteno življenje v kraju, kjer ne vedo za njegovo preteklost, ga noče nihče sprejeti ter s prstom kažejo na obritega. Na ta način uvidi, da je zanj kraj le v kaznilnici, kamor se ponavadi zopet vrne.

Pri pojedinah na Japonskem dobi vsak gost posebno — lakirano mizo s 4—12 majhnimi posodicami z jedili. Čeden in ročen način, s katerim nosijo jedila na mizo, je ravno tako občudovanja vreden, kakor japonska varčnost v kuhanju. Vsaka posodica je posebne lepote in vrednosti. V mnogih kuhinjah se najdejo posebne stvari iz bron in železa, ki so vredne več, kakor cela šara kake japonske prodajalce za posodo. Posebno železni in bronasti kotli so navadno starega in umetnega dela.

Izreki pesimista. Znani pisatelj Henry Becque je zapisal mnogo izrekov, ki se odlikujejo po velikem pesimizmu. Nekateri ceh aforizmov se glase: Za človeka je zelo pomirjevalno, ako živi vedno z istimi ljudmi skupaj; tako ve zanesljivo, da ga proklinjajo in zaničujejo. — V pisateljevem življenju sta dve dobi; prva doba, ko se o njem govori, druga ko sam o sebi govori. — »Polovica tega, kar pišemo, je škodljivo, druga polovica je za nič«. — Ženske bi ne mogle živeti, ako bi ne mogle govoriti. — »Kadarkoli odpremo vrata, pride sovražnik v hišo«. — »Žena in mož hodita skupaj kakor veriga in krogla«. — Velika premoženja so nastala iz infamije, mala pa iz umazanosti.

Tragičen samomor. V Ondujaru (Andaluzija) je šel kotlar Francisco Toledo na pokopališče, odvdignil ploščo z grobnice svoje nedavno mru umrle žene, odprl pokrov krste ter nekaj časa ogledoval mrtvo ljubljenco. Nato se je vlekel zraven krste ter si pognal dve krogli iz revolverja v glavo. Tako ga je našel poleg mrtve žene ležati ustreljenega grobar, ki je prihitel na strel.

V neki šoli v New Yorku, katero obiskujejo skoro sami irski otroci, vpraša učitelj nekega dne: »Kateri izmed vas ve, kdo je bil največji prijatelj in dobitnik irske dežele?« Doigo časa se ni nikdo oglasil. Slednjič vstane eden dečkov v prvi klopi in boječe odgovori: »Imena ne vem, toda bil je mož, ki je našel Ameriko«. Četudi odgovor ni bil popolnoma pravi, vendar bi bolj primerno ne mogel odgovoriti.

Logika hišnega gospodarja. Najemnik: »Stanovanje se mi dopade — toda kuhinja mi je pretamna! Bodete pač morali najemnino še nekoliko znižati!« — Hišni gospodar: »Kaj vam le pride na misel! Mislite, da bo kuhinja svetlejša, ako manj plačate?«

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 1. julija. Cesar se je danes odpeljal v Ischl, kjer ostane čez poletni čas.

Dunaj 1. julija. Z ozirom na predlog dr. Mattuša, naj opuste Čehi obstrukcijo in ustanove desničarsko večino, prijavlja dr. Stransky v svojem listu zanimiva razkritja. Stransky pravi, da so Čehi vedno pripravljeni, pristopiti taki večini, ali ustanovitev je nemogoča vsled odpora krone. To se je pokazalo, ko je padle

Thun-Kaizlovo ministrstvo. Tedaj je bil poklican k cesarju princ Alfred Liechtenstein. Ta je bil pripravljen, sestaviti novo vlado; nasvetoval je cesarju, naj se preklicajo Badenijeve jezikovne naredbe, obenem pa je tudi predlagal ustanovitev desničarske večine. Cesar je bil pač zadovoljen, da se preklicajo jezikovne naredbe, bil je pa proti ustanovitvi večine. Tako je prišlo do gospodstva nemške manjšine. Danes je pa še manj upanja, da se ustanovi desničarska večina, ko se pripravlja Körber na pot v Galicijo in je lahko mogoče, da se Poljaki posebno tesno združijo z Nemci proti Slovanom. Če se Körberju to posreči, bo pač imel nedesničarsko večino ali vsled češke obstrukcije onemogel parlament.

Carigrad 1. julija. Avstrijski stotnik pri turških orožnikih v Macedoniji, Schindler, je v Skoplju umrl.

Rusko-japonska vojna.

Berolin 1. julija. »Loc. Anz.« javlja, da je Kuropatkin sklenil umakniti se na Hajceng. Močno deževje ovira in zadržuje vse operacije.

London 1. julija. Japonsko brodogrje, ki je hitelo poiskati vladivostsko brodogrje, katero je bombardiralo Gensan, se je vrnilo v svoj pristan, ker Rusovi ni moglo najti.

London 1. julija. Bitka pri Fenčujlinu se je, kakor se je sedaj izkazalo, končala z zmago Japoncev. Udeležila se je ta bitke pri Takušanu izkrcana tretja japonska armada pod poveljstvom generala Nodzu. Japonci so šele po tridnevem boju zamogli zavzeti ta gorski prelaz. Japonci so začeli boj v nedeljo in so šele v torek dobili prelaz v oblast. Rusi so bili ta prelaz močno utrdili. Koliko so Rusi in koliko so Japonci izgubili, še ni dognano. Japonci poročajo, da so našli 90 mrtvih Rusov, sami pa da so izgubili le 170 mož; vjeli so 6 oficirjev in 82 vojakov.

Gospodarstvo.

Mestna hranilnica ljubljanska. Meseca junija 1904 vložilo je v Mestno hranilnico ljubljansko 889 strank 384.336 K 62 h, 766 strank pa dvignilo 384.695 K 29 h. V 15. četrtletju 1904 dovolilo se je 133 prosilec posojil na zemljišča v skupnem znesku 636.220 K, 7 prošenj pa se je odklonilo radi nezadostnega pokritja.

Kmetška posojilnica ljubljanske okolice v Ljubljani, reg. zadruga z neomej. zavezo. Bilanca z dnem 30. junija 1904. Aktivna: Gotovina 66.928 K 39 h, naložen denar 1.980.572 K 11 h, posojila 4.042.385 K 86 h, prehodni zneski 1475 K 20 h, inventar 4114 K 77 h, vrednostne listine 223.100 K, združni dom 185.761 K 79 h, zastale obresti 31. decembra 1903 80.777 K 38 h. Pasiva: Doleži 24.798 K, rezervni sklad 98.392 K 41 h, hranilne vloge 6.376.983 K 73 h, pokojninski sklad 98.999 K 75 h, dividenda 1280 K, poprej plačane obresti 31. decembra 1903 14.427 K 46 h.

Mestna hranilnica v Kamniku. V mesecu juniju 1904, je 177 strank vložilo 47.248 K 07 h, 108 strank vzdignilo 20.503 K 38 h, 12 strankam izplačalo se je posojil 13.900 K, stanje hranilnih vlog 1.025.924 K 63 h, stanje hipoteknih posojil 765.516 K 58 h, denarni promet 107.370 K 13 h.

Mestna hranilnica v Kranju. V mesecu juniju 1904 je 337 strank vložilo 86.144 K 32 h, 282 strank dvignilo 74.685 K 28 h, 8 strankam se je izplačalo posojil 11.740 K, stanje hranilnih vlog 3.342.925 K 37 h, stanje posojil 1.964.153 K 76 h, denarni promet 352.125 K 73 h.

Mestna hranilnica v Novem mestu. V mesecu juniju 1904 je 209 strank vložilo 132.877 K 01 h, 220 strank vzdignilo 104.567 K 57 h, torej več vložilo 28.309 K 44 h, 12 strankam se je izplačalo hipoteknih posojil 42.700 K, 152 menic se je eskomptovalo za 48.735 K, stanje vlog 2.520.219 K 88 h, denarni promet 497.672 K 51 h. Vseh strank je bilo 869.

Zahtevajte vsekdar že-
ročno tinkturo (tudi odvajalo) le-
karnarja Piccolija v Ljubljani na
Dunajski cesti in završite ponar-
redbe, ki obsegajo drastične zdravju
škodljive snovi. — Zunanja naročila po
1 povzetju. 1264-7

Umri so v Ljubljani:

Dne 27. junija: Josip Šivic, posestni-
kov sin, 3 mes., Črna vas št. 14, Eclampsie.
— Ana Tavčar, krojačeva žena 59 let,
Reber št. 15, Paralysis cordis. — Ivana Se-
liškar, zasebnega uradnika hči, 2½ mes.,
Na milki št. 8, driska.
Dne 28. junija: Cecilija Mihler, razna-
šalčeva hči, 1 mes., Hrenove ulice št. 7,
črevesni katar. — Milan Velkavrh, zaseb-
nega uradnika sin, 15 let, je utonil.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dunaj. borze 30. junija 1904.

Saložbeni papirji.

42% majeva renta	99.25	99.45
42% srebrna renta	99.10	99.30
4% avstr. krona renta	99.30	99.50
4% zлата	117.85	118.05
4% ogrska krona	97.15	97.35
4% zлата	118.10	118.30

4% posojilo dežele Kranjske

4% posojilo mesta Spiljet

4% Zader

4% bos. herc. žel. pos. 1902

4% češka dež. banka k. o.

4% ž. o.

4% zst. pisma gal. d. hip. b.

4% pešt. kom. k. o. z

4% 10% pr.

4% zast. pisma Innerst. hr.

4% ogrske cen.

4% dež. hr.

4% z. pis. ogr. hip. ban.

4% obl. ogr. lokalnih že-

4% leznice d. dr.

4% obl. češke ind. banke

4% prior. Trst-Poreč lok. žel.

4% prior. dol. žel.

3% juž. žel. kup. 1/2 1/2

4% avst. pos. za žel. p. o.

Srečke.

Srečke od 1. 1854

„ 1860/1

„ 1864

„ tizske

„ zem. kred. I. emisije

„ II.

„ ogr. hip. banke

„ srbske & frs. 100—

„ turške

127.25 128.25

21— 22—

462— 473—

78— 82—

78— 81.80

66— 70—

53.60 55.60

29— 30—

68— 70—

75— 79.50

510— 5.950

Delnice.

Južne železnice

Državne železnice

Avstr. ogrske bančne delnice

Avstr. kreditne banke

Ogrske

Zimnostenske

Premogokop v Mostu (Brux)

Alpinske montan

Praske žel. ind. dr.

Rima-Muranyi

Trbovljske prem. družbe

Avstr. orožne tovr. družbe

Češke sladkorne družbe

Valute.

C. kr. cekin

20 franki

20 marke

Sovereigns

Marke

Laški bankovci

Rublji

Dolarji

11.32 11.36

18.99 19.02

23.45 23.52

23.90 23.98

117.32 117.52

95.05 95.25

253— 254—

4.84 5—

Zitne cene v Budimpešti.

Dne 1. julija 1904

Termali.

Pšenica za oktober

Rž „ oktober 1904

Koruza „ julij 1904

„ „ avgust

„ „ maj

Oves „ oktober

50 kg K 8.70

50 „ 6.54

50 „ 5.18

50 „ 5.31

50 „ 5.53

50 „ 6—

Efektiv.

nespremenjeno.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 808 m. Srednji letni tlak 758.0 mm.

Junij

Čas opazovanja

Stanje barometra

Temperatura v °C

Vetrovi

Nebo

30 9. zv. 733.4 19.8 brezvev.

1. 7. zj. 734.0 15.3 el. jvzhod jasno

2. pop. 733.4 26.4 sr. vzhod del. oblak.

Srednja večerajšnja temperatura: 19.6°

normale: 19.1° Mokrina v 24 urah: 0.0 mm.

Francelj

C. kr. okrajni glavar Kremen-

šek in njegova soproga Irena na-

znanjata potrtega srca prežalostno

vest, da je njuni predragi sinček

in edini otrok

na večno zaspal.

Pogreb preljubega nama deteta

bode v soboto, dne 2. julija 1904,

ob 6. uri popoldne iz logaškega

gradu na pokopališče pri sv. Janezu.

Logatec, 30. junija 1904.

(Mesto kakega posebnega naznanila.

S 1. avgustom se odda v hiši
št. 20 na Bregu:

stanovanje

s 4 sobami, kuhinjo in pripadki;

gostilniški prostori

v pritličju, pripravi tudi za kako drugo
obrt. 1838

Odda se tudi takoj

prodajalniški lokal.

Pojasnila daje gđc. Lesjak, rav-
notam, III. nadstropje.

Muhe so zopet sitne!

Onesnažijo stanovanja in jedila, pre-
našajo bolezn. od bolnikov in mrličev,
od izmetkov in mrhovine, trpinčijo
človeka in žival.

Nastavite povsod ameriansko na-
stavo za lov muh

„Tanglefoot“

Eden list 10 vin. (za 2000 muh). Dobi
se povsod. 5—147

Glavna zaloga za Kranjsko:

Edmund Kavčič

== v Ljubljani. ==

Otvoritev gostilne.

Slav. občinstvu vljudno naznanjam, da bom otvoril v soboto, dne 2. julija 1904

v Vodmatu št. 77 novo gostilno z godbo in plesom.

Začetek plesa ob pol 8. uri zvečer.

Točil bodem dolensko, štajersko in istrijsko vino ter vedno sveže puntigamsko

pivo. Za dobra in okusna gorka in mrzla jedila se bode vedno skrbelo.

Pri gostilni je lep, senčnat vrt in prostor za balincanje.

Priporočam se častitemu občinstvu za prijazen obisk, zagotavljač točno in po-

šteno postrežbo. Z odličnim spoštovanjem 1811—3

Anton Pečar, gostilničar.

Godba in ples bo tudi v nedeljo, dne 3. julija 1904.

Naznanilo.

Nasproti razširjajočim se vestem, da prodajam platno, namizno
blago, pavolnato blago in švicarske vezenine zato tako ceno, ker na-
meravam svojo specialno trgovino z belim blagom opustiti in se vrniti
v Gradec, prosim naj se vljudno vzame v znanje, da tega namena
nimam, ampak da sem še celo svojo zalogo povečal z **damskim
perilom kot srajcami, hlačami, korzeti, nočnimi srajcami**
itd. nanovo pa uvedel **moško perilo** n. pr. **srajce, ovratnike**
in **manšete**. Skrbel bom, da bom dobro pošteno blago in preskrbno
izdelano perilo prodajal po prav nizkih cenah, da si ohranim
naklonjenost mi zaupanje.

Za institutsko perilo priporočam posebne vrste.

Z odličnim spoštovanjem

Anton Šarc v Ljubljani

špecialna trgovina z belim blagom

Sv. Petra cesta št. 8.

1835—1

Važno za potujoče.

Kola-Diaslasin

preizvrstno služi pri vsakršnih

telesnih in duševnih
naporih. - - - - -

V lekarnah -
in drogerijah.

Tvorničarja:

Kauser in Sobotka
Stadlau. - - - - -

1819

Sprejema zavarovanja človeškega živ-
ljenja po najraznovrstnejših kombina-
cijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
nobena druga zavarovalnica. Zlasti
je ugodno zavarovanje na doživetje
in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let
pravico do dividende.

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fondi: 29,217.694.46 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 78,324.623.17 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko-narodno upravo.
Vsa pojasnila daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši
v Gospodskih ulicah šte. 12.

Za bodoče šolsko leto se išče za
učenca II. gimn. razreda

boljša hrana

pri kaki boljši rodovini.

Ponudbe do 6. julija pod „Z“
upravnistvu „Slov. Naroda“. 1837—1

Sprejmejo se
pod jako ugodnimi pogoji
solidni in spretni

zavarovalni potovalci.

Ponudbe naj se pošiljajo pod
„zavarovalni potovalci“ na uprav-
ništvo „Slov. Naroda“. 921-25

Išče se spreten

strojevodja

proti mesečnemu plačilu 120 kron in
prostemu stanovanju.

Ponudbe naravnost na „Tržaška
izvozna pivovarna in sladnica v
Senožečah“. 1861—1

Učenca

14 let starega, z dovršeno ljudsko šolo
se sprejme v trgovini z meš. blagom.

Naslov pove uprav. „Slov. Naroda“

2 stanovanji

eno z 2 sobama in eno s 3 sobami in pri-
padki se odda za avgust-termin na
stranke brez otrok.

Več se izve na Ambroževem
trgu št. 24. 1832—1
Istotam se da vrtna trava v košnju.

Po vseh kulturnih
državah re-
gistrirana
Na drobno
ne proda-
java.

za
srajce
ovratnike
in manšete

LEVOVA ZNAMKA

1832-3

M. Joss & Löwenstein
c. in kr. dvorna dobavitelja PRAGA

V nedeljo, 3. julija.

Velika

vrtna veselica

na vrtu bratov REININGHAUS v Šiški.

== Svira društvena godba. ==

Začetek ob 4. uri popoldne. Vstop prost.

Za dobro jed in pijačo je vestno poskrbljeno.

Cene najnižje.

K tej veselici vljudno vabi z vsem spoštovanjem

Ana Lorenz omož. Filipovič

gostilničarka.

1849—1

Denar zaslužiš

1839—1 brez težave!

Privedi mi resnega kandi-
data za življensko zava-
rovanje in dobiš štiri krone
od vsakih tisoč kron zava-
rovane glavnice.

(Ponudbe na uprav. lista pod „1839“.)

Ces. kr. avstrijske

državne železnice

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Invod iz vrnega reda.

vejaven od dne 1. junija 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA ČEZ TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči obojni
vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v
Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling, v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob
5 uri 5 m jutraj obojni vlak v Trbiž od 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praz-
nikih. — Ob 7. uri 5 m jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzens-
feste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Bu-
dejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko čez
Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak,
Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 12. uri 10 m popoldne obojni vlak v Podnart-
Kropo le ob nedeljah in praznikih ob 2. junija naprej. — Ob 3 uri 56 m popoldne obojni
vlak v Trbiž, Beljak, Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal
v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz
čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare
Karlove vare, Prago (Ljubljana-Linc-Praga direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj
čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost,
Monakovo (Ljubljana-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA IZ NOVO MESTO
IN V KOČEVJE. Obojni vlaki Ob 7. uri 17 m jutraj v Novomesto, Stražo, Toplice,
Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne, istotako. — Ob 2. uri 10 m popoldne obojni vlak v
Grosuplje ob 2. junija do 18. septembra ob nedeljah in praznikih. — Ob 7. uri 8 m zve-
čer v Novomesto, Kočevje. PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri
23 m jutraj obojni vlak v Dunaj čez Amstetten, Monakovo, (Monakovo-Ljubljana di-
rektni voz I. in II. razr.). Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Aussee, Ljubno,
Celovec, Beljak. — Ob 7. uri 12 m jutraj obojni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m
dopoldne obojni vlak v Dunaj čez Amstetten, Lipsko, Karlove vare, Heb, Marijine vare,
Prago (Praga-Linc-Ljubljana direktni voz I. in II. razr.), Plzen, Budejevice, Solnograd,
Linc, Steyr, Pariz, Genevo, Curih, Bregenc, Inomost, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubno,
Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne obojni vlak v Dunaj, Ljubno,
Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakovega, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri
30 m zvečer z Lenc-Bleda le ob nedeljah in praznikih ob 2. junija naprej. — Ob 8. uri
44 m zvečer obojni vlak v Dunaj, Lipskega, Prago, Franzensfeste, Karlovih varov,
Hoba, Plzna, Budejevic, Lince, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, čez Selzthal v Ino-
mosta in Solnograda. — Ob 10. uri 40 m ponoči obojni vlak s Trbiža od 2. junija do
18. septembra ob nedeljah in praznikih. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KO